

nens forstand, da der i givet fald er tale om en forskelsbehandling, som finder sted i en afgrænset periode af hensyn til en effektiv og sammenhængende integrationsindsats, som dermed er både objektiv og rimelig, og som derfor ikke er omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling efter artikel 14.

Efter Flygtningekonventionens artikel 26 skal enhver kontraherende stat indrømme flygtninge, der lovligt befinder sig inden for dens område, ret til at vælge deres opholdssted og til frit at bevæge sig inden for dens område med forbehold af sådanne bestemmelser, som under samme forhold måtte finde anvendelse på udlændinge i almindelighed.

De foreslåede bestemmelser om boligplacering finder ikke alene anvendelse på konventionsflygtninge, men også på de facto-flygtninge og andre flygtningelignende personer, der i integrationsmæssig henseende befinder sig i en tilsvarende situation som konventionsflygtninge, jf. forslaget § 54.

De foreslåede regler om overtagelse af ansvaret for et introduktionsprogram i en anden kommune og om nedsættelse eller nægtelse af introduktionsydelse finder anvendelse på alle nyankomne udlændinge.

Der er således tale om, at konventionsflygtninge behandles på lige fod med andre nyankomne udlændinge i samme situation - det vil sige de facto-flygtninge og andre flygtningelignende personer. Reglerne om boligplacering gælder ikke for de øvrige af forslaget omfattede udlændinge. Dette skyldes, at de pågældende har en familiemæssig relation til herboende personer, jf. herved det oven for anførte om, at de to grupper af udlændinge ikke befinder sig i sammenlignelige situationer, ligesom de udlændinge, der ikke er omfattet af forslaget, ikke kan siges at befinde sig i en sammenlignelig situation med hverken flygtninge og flygtningelignende personer eller de øvrige udlændinge, der er omfattet af forslaget. Der sker på den baggrund ikke en overtrædelse af artikel 26, da der ikke er tale om »samme forhold«.

Det bemærkes i øvrigt, at Flygtningekonventionens artikel 26 ikke kan antages at være til hinder for, at der sker en vis generel regulering af flygtnings indkvartering. Dette gælder navnlig, hvis en sådan regulering gælder for en overgangsperiode og af hensyn til blandt andet en hensigtsmæssig fordeling af ressourcer.

FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination indeholder i artikel 5, litra d, nr. i, en bestemmelse, hvorefter deltagerstaterne forpligter sig til at sikre retten til frit at færdes og bosætte sig inden for statens grænser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det generelle racediskriminationsfor-

bud i artikel 5, hvorefter medlemsstaterne forpligter sig til at forbyde og afskaffe alle former for racediskrimination og sikre ethvert menneske ret til lighed for loven, uanset race, hudfarve eller national eller etnisk oprindelse. Opregningen af diskriminationsgrunde er udtømmende. Bestemmelsen skal inden for sit anvendelsesområde fortolkes på tilsvarende måde som Den Europæiske Menneskerettighedskonvention på dette område. Der henvises derfor til det oven for anførte vedrørende Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

3.2. Reglerne om introduktionsydelse

Efter artikel 23 i Flygtningekonventionen skal de kontraherende stater med hensyn til offentlig hjælp og understøttelse indrømme flygtninge, der lovligt bor inden for deres område, samme behandling som deres egne statsborgere. Flygtningekonventionens bestemmelser gælder alene for flygtninge, der har opnået opholdstilladelse i henhold til konventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, og § 8, og har derfor ikke umiddelbart betydning for de andre persongrupper, der er omfattet af lovforslaget.

Den introduktionsydelse, som udlændinge, der tilbydes et introduktionsprogram, er berettiget til efter forslaget kapitel 5, er lavere end de ydelser, der i form af pengebeløb ydes efter den almindelige sociale lovgivning, men højere end f.eks. de pengebeløb, som ydes til personer over 20 år, der modtager statens uddannelsesstøtte.

Ved vurderingen af forholdet til artikel 23 må der efter Indenrigsministeriets opfattelse først og fremmest foretages en helhedsvurdering af de samlede ydelser, som den pågældende flygtning modtager. Hvis værdien af disse ydelser generelt set er de samme som eller overstiger de ydelser, som danske statsborgere kan modtage, vil der ikke være tale om en krænkelse af Flygtningekonventionens artikel 23. Endvidere må det vurderes, om de nyankomne udlændinge, der er omfattet af forslaget, er sammenlignelige med danske statsborgere, som modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, eller med f.eks. danske statsborgere, der modtager statens uddannelsesstøtte.

Ud over introduktionsydelsen får udlændingene i henhold til integrationslovforslaget tilbudt en lang række ydelser i form af introduktionskursus i medfør af § 20, danskundervisning i medfør af § 21 og aktivering i medfør af § 23. Endvidere er der i lovforslagets kapitel 6 indsat bestemmelser om mulighed for at yde hjælp i særlige tilfælde. Endelig kan udlændinge efter lovforslagets § 28 beholde arbejdsindtægter op